

Goigs en alabansa del gloriós Sant Isidro. Patró dels pagesos.

Casserres

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sant Pau de Casserres
Alçada: 604

Coordenades:

Latitud: 42.0278
Longitud: 1.84316
UTM Est (X): 404234
UTM Nord (Y): 4653510

Classificació

Número de fitxa 08049 - 293
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Sant Pau de Casserres](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 31/07/2012 - 02:00

Descripció

Goigs que es canten en lloança de Sant Isidro, Patró dels Pagesos a l'església de Sant Pau de Casserres. La lletra diu: Puig que sempre sou estat / de pagesos gran honor: / Guardaunos sempre de mal / Sant Isidro Llaurador.

Madrit Mare de REys grans / es vostre Patria famosa, / sentho vostre mes ditxosa / que per serho de Reys sants / la corona y cetro de or, etc. /

Vostra Mare ab alegría / vos consagrà á la sens par, / Maria estrella del Mar, / y en lo seu amor vos criá: / Per tant qui en Vos confía / li donau vostre favor, etc.

Missa acostumau oír / mentres quels altres treballan / pero los Angels devallan / à vostre ofici suplir; / lo Cel se os digna servir, / his fa per Vos llaurador, etc.

Vostra clemencia sentían / no solsament los pobrets, / sino fins als aucellets / quan en libern fam patian; / Los quals mansos se venían / á vostras mans sens temor, etc.

Com Sant Ramon pasá'l mar / de Mallorca á Barcelona, / vostra esposa santa dona / á Xarama va pasar; / Lo cual feu pera probar sa enteresa com de flor, etc.

Entre miracles sabuts, / es aquell que vareu fer / quant al Rey Felip Tercer / donareu vida y salut: / Tota Espanya á Vos acut / ab esperansa y amor, etc.

Miracle fou que espanta / quan de una dura penya / traguereu Vos aygua tanta / com vuy en Madrit se ensenya: / Es gran Font y manancial, / y cura de tot dolor, etc.

De pedra guardau los blats, 7 sius reclaman de bon cor, / curau coixos, y ulcerats, de tot mal, febre, y dolor, / Medicina Cordial / contra cualsevol rencor, etc.

De pagesos y casats / sou gloria y honra gran, / dos subjectes mes amats / en lo mon nos trovarán: / O que amor tan conjugal, conservareu sens rencor, etc.

TORNADA. / Puig estau ja collocat / en lo Cel ab gran honor: Guardaunos sempre de mal / Sant Isidro Llaurador.

Observacions:

El goig s'ha transcrit literalment, respectant l'ortografia de l'original.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, santes, la Mare de Déu o Crist i tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius.

Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i es canten actualment cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), de potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arreglades també durant aquest període.

Bibliografia

BRIONES, Margarita i SANTACREU SIMON, Joan (1988): Goigs i devoció popular al Berguedà, a L'EROL núm. 23, Berga.

GOIGS EN ALABANSA DEL
GLORIÓS SANT ISIDRO
PATRÓ DELS PAGESOS

Tuix que sempre ens acompanya
de Pagès gran honor.
Guàrdemnos sempre de mal
Sant Isidro l'aurador.

Maria Mare de Deu, empar
de vostra Patria incensa,
sempre vosaltres heu ditosa
que per açò de focs anis
la humilitat i els vobres pocs sants
la corona i el tresor, etc.

Vostre Mare ab alegria
v'os consagra i lo som pat.
Maria entre la Col Mar,
y en vobres amor vos empar
Per tant que es Vos contis
li donau vobres d'aver, etc.

Pagès ten que ab esperansa
tenen la terra d'auit
y sempre la col d'auit,
que un nova llaurada
La terra gran fruit vos donat,
y la col nice y millor, etc.

Ellen s'auit, que dar
mentes que als treballan
pero les Angels venien
a recorre n'el capítol
le Col se es digna servir,
lla la pa. Vos m'auit, etc.

Vostre consellia sentian
no vobrescent los pobres
sant fins als que les
quan en llibre fare parlan
Los qua a menes se venian
a vobres m'auit s'auit, etc.

Com Sant Ramon p'auit i mai
v. *Justus dicitur Examine per vobres*

de Mallorca i Ferrassim,
vostre espina s'auit, etc.

Entre g'auit i g'auit,
es apell que vobres ten
quan al Reg de la Terce
donau, v'auit y s'auit.

Tota la p'auit i Vos
ab espina y v'auit, etc.

M'auit la que espina
quant de una c'auit p'auit
fragueren Vos a'auit tanta
com v'auit en Molit se v'auit
la g'auit i m'auit, etc.

Un p'auit, que v'auit los d'auit,
que v'auit de bon v'auit,
c'auit v'auit y v'auit,
de tot mal, v'auit y d'auit,
Requies Co d'auit
contra malv'auit v'auit, etc.

De pagès y v'auit
son g'auit y bon g'auit,
des subjectes mes anis
en lo Reg v'auit v'auit,
D'auit amor t'auit v'auit,
reservat v'auit v'auit, etc.

YORNADA

P'auit v'auit la col d'auit
en lo Col ab gran honor.
Guàrdemnos sempre de mal
Sant Isidro l'aurador,
y, *Et s'auit ab regna Dei*

QUEDEN

*Dues que glorificaren la gl'auit, el se v'auit i v'auit v'auit, v'auit p'auit, al
que d'auit Isidro gl'auit v'auit v'auit, que per p'auit v'auit.*

ORADA.—Inexpugnabile Vinea de Quirio Gl'auit.